

מחליף — יש אומרים אף מוצלח מן המקור בדמותו של **מוזי גילעד**, שגרם לקהל להתגלגל מצחוק.

■ ח"כ המערך **אהרון נה"מ** יאס, שהוא ממוצא מארוקאי, בחר לשבת בשורה הראשונה במושב מרכז מפלגת העבודה, שהתקיים ביום החמישי. משער רר הדבר תשומת לב, קבע מי שקבע: היום — מארוקאי זה פירמה! נחמיאס קיבל את ההערה ברוח ספורטיבית.

■ קציני-האיונות (רשיו) נות'הכניסה של הכנסת, חיים קומר, השני בהיררכיה של מישור הכנסת אחרי קציני הכנסת **יצחק (איזי) בן-גל**, פרש ביום הרביעי — יומו האחרון של מושב הכנסת — מתפקידו. קומר יצא לגימלאות. ותיקו לא נקבע לו מחליף, ותפקידו יתחלק בין כמה אנשים.

■ **חיים רמון**, צעיר חברי הכנסת, סיפר כי ככוונתו לנצל את פגרת הכנסת ולנסוע למסע בחו"ל מטעם הבונדס. רמון סיפר כי בסיעתו (המערך) מתלוננים על כך שרוב הקופצים על עגלת הבונדס, בעיקר בקרב הפוליטיקאים הצעירים, הם מסיעת הליכוד. לכן באו אליו ממפלגתו בתלונות מדוע אינו נוסע ברחבי העולם. רק אחרי הפצרות חוזרות ונשנות נעתר רמון — לדבריו — והסגנונית הראשונה תעוף בעוד שבוע לארצות-הברית.

■ השר **יצחק רבין** עלה לנאום במרכז המפלגה, כשהוא נינוח ומחייך. כלהט הנאום התלהב, סומק הציף את פניו והוא נראה משולהב. משהעירו לשר **מושה שחל**, שנאם לפניו, שכך יש לנאום נאומים מדיניים ולהותיר רושם דרמאטי, חייך זה בהתנצלות: "זה לא כליכך ית" אים לצבעי-העור שלי".

■ שרון הרדיו **גבי גזית** אינו אוהב פומכיות. במלאת יובל לקול-ישראל, משודרת גם תוכניתו, יש עניין, כתוכנית

■ פרס אומנם לא היה בן-

ניסים אלוני המחזאי, אומנם לא נטל כל חלק ב' הצגה, אך כידיד התיאטרון הקאמרי לא ויתר על ההזדמנות לאחל הצלחה למש' תתמיס ולזכות גם בארוחה טובה. את הא' רוחה העביר אלוני בחברתו של דב גליקמן.

יוסף ידן מבכירי השחקנים בתיאטרון הקאמרי בא לארוחה חגיגית שנערכה לשחקנים המשתתפים בהצגה מיכאל קולהאס בחברת אשתו האוסטרית הצעירה הדי. לשולחנו של יוסף ידן הצטרפו, בהמשך הערב, השחקנית הוותיקה חנה מרון — שהיתה בעבר אשתו של ידן — ובעלה, הארכיטקט יעקב רכטר.

מים צוננים יקרים

● מתיחות סמויה הסתמנה השבוע בין חברי-הכנסת מאיר שיטרית ופינחס גולדשטיין. תחילה לא הבין מי שהבחין בכך אילו מים עכורים זרמו ביניהם. עד שהובהר כי אלה הם מים צוננים. ליתר דיוק — חוק מים צוננים. זה התחיל במסעותיו התכופים של גולדשטיין לחו"ל. מפעם לפעם היה הח"כ נעלם מנופו של מישור הכנסת וחוזר אחרי כמה ימים ומספר כממתיק-סוד: חזרתי מרומניה / ארצות-הברית / אירופה / שוב ארצות-הברית וכדו'. במהלך סיוריו המאלפים ברחבי הציוויליזציה הבחין גולדשטיין כי בעולם התרבותי נהוג לייחס חשיבות יתר למים צוננים. בכל מיסעדה המכבדת את עצמה נהוג להציב קנקן מים צוננים על השולחנות, ובמקומות ציבוריים רבים מצויים מיתקני מים צוננים. גולדשטיין אימץ את הרעיון לעצמו ופנה אל משרד-האוצר. אז עמד בראש המשרד השר שגולדשטיין כונה בתואר "מקורבו" — יצחק מודעי. ההצעה אומצה חישיקל. עד-כדי-כך קל. עד שעדי אמוראי, סגן-שר-האוצר, לא ידע כלל עד השבוע על העניין. הצעת-החוק של גולדשטיין, שלפיה יהיו חייבים להתקין מיתקן מים צוננים בכל מיבנה ציבורי, אף עברה בקלות יחסית בוועדת-הפנים.

כל זה, עד שנתקל בה חה"כ מאיר שיטרית, שגם הוא שופע רעיונות מקוריים והצעות-ייעול. הוא עיין בהצעה בכובד-ראש וגילה כי יישומה יעלה למדינה עשרות מיליוני דולארים.

שיטרית החליט לפעול נגד יוזמתו של גולדשטיין שהתרגז וכך — בעיצומו של הקיץ הלוהט — ניטש המאבק על מים צוננים.

וודה כי הוא מעריף את האיני-טימיות של האולפן.

■ חברי-הכנסת **שבה וייס** התארח בתוכניתו של גזית וסיי' כם את מושבי-הכנסת, שהסתיים השבוע. וייס ציין לשבה חברי-כנסת שונים וחילק מחמאות. לבסוף נשכר גזית ואמר: נו, הוא נפסיק להיות חיוביים כל-כך". מרגע זה ואילך — כשהשיחה עלתה לפסים פחות מחמיאים — פסק וייס מלקבוב בשמות.

■ ביום הרביעי בצהריים נראה **אריאל שרון** מתפקע מצחוק במיוזון-הכנסת. מה גרם לשר חמור-הסבר לפרוץ בצחוק? הפרשו המדיני **חנן קריסטל** קרא לפניו את הקטע "מדור החיפוש נעדרים" על עמיתו לטיעה, השר **דוד לוי**, שפורסם באותו היום בגליון העולם הזה. שרון פסק מלעיסה ופתח בצחוק גדול. "הוא וכל החצר" כפי

מתי גולן עורך הארץ השתף השבוע במסיבה שנערכה לאחר בכורת ההצגה מיכאל קולהאס של התיאטרון הקאמרי. המסיבה, הלילית המאוחרת היתה האירוע הראשון שאותו אירגנה גולן ברקן (בתצלום) בתוקף תפקידה החדש כאשת יחסי-הציבור של התיאטרון. גולן, חברה לחיים של נילי, התראיין בזמן המסיבה בשידור ישיר לגלי צה"ל וסיפר על דעתו.

רבות אחרות, במוסיו-ישראל, בנוכחות קהל. גזית, שנאלץ לק' טוע את השידור לצורך מחיאות-כפיים, או ככי של תינוק, התי-

אורנים, לשמוח עם ביתר תל-אכיב ואהדיה על עלייתם לליגה הלאומית בכדורגל (ראה מיסגרת). אבל היה לו שם

משקה בבירה את האמריקאית טרייסי טאטל (29). מנהלת יחסי-הציבור של מלון ספורט באילת. טרייסי, שעלתה מקליפורניה, נמצאת זה שבע שנים בארץ. את שלוש השנים הראשונות בילתה בנואייבה. שם פגשה בקל, צעיר ישראלי עימו מתגוררת כיום באילת.

התשובה: יבי הוא ממוצא בר-כארי, והוא בהחלט רווק.

■ **אוריאלה וייט**, מי שי נודעה כשחקנית בעלת התיסטר-קת הקצוזה-קצוזה המדגישה את פניה האכזזיים וצווארה הארוך, שבה לשחק. היא מש' תתפת בהסרת שילגיה של חברת גולן-גלובוס. לכבוד הצי-לומים נכנסה אוריאלה למספרה שבה הסתפרה בימי זוהרה, וביקשה מקובי הספר שיכניגה לצילומים. אחרי נסיונות רבים ופרצופים חמוצים, שבה אורי-אלה לתיספורתה הקצוזה משכ-בר הימים. מה שבטוח — בטוח.

שהעיד קריסטל לאחר מעשה.

■ משנשאל **עזר וייצמן** על הסקופ שפירסם העולם הזה, שהוא עתיד לנסוע למוסק' וזה ולקדם את הגישוש בדבר יחסי ישראל-ברית-המועצות, פנה לצעירה שישבה לצידו ושאל: "סנובית, במצריים כבר היית? לא טוב, אז עד שאת לא נוסעת למצריים — אני לא נוסע למוסקוה!".

■ אחרי שהעולם הזה סיפר שהמשרד יונה (י"ב) בן יהודה מוכר את ספרייה-השירים שלו בבנייני-משרדים, קיבל יכי מיכתב של אחת רחל, בלי שם-מישפחה וכתובת, שהציעה לו לערוך ערבי-שירה בקיבוצים, ותוך כדי כך גם התעניינה. "רררר", אגב, אתה ממוצא עיראקי, פרי? או מה שהוא כזה? נשוי, רווק?"

■ מזל-טוב למנהל-האמנותי של התיאטרון הלאומי **עומרני ניצן** להולדת בתו הבכורה, **דפנה ברק**.